

άκριβοτάγιστος ἐπίθ. ΣΖαμπελ. Ἀσμ. δημοτ. 723.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀκριβοτάγιστος.

Ο μετὰ στοργῆς καὶ ἀγάπης ταγισθείς, τραφείς: Ἀσμ. Μαῦροι μ' ἀκριβοτάγιστοι καὶ μοσκαναθρεμμένοι.

άκριβοτζαντζαλιάρις ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκριβοντζαντζαλιάρις Θράκ. (ΑΙν. Μάδυτ.) ἀκριβοντζαντζαλιάρις Θράκ. (Κομοτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβοτζαντζαλιάρις καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρις.

Ἀκριβοτζαντζαλιάρις, δὲ ίδ.

άκριβοτζάντζαλος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκριβοτζάντζαλος Χίος ἀκριβοντζάτζαλονς Ἰμβρ. Λέσβ. ἀκριβοτζάτζαλος Χίος ἀκριβοντζάτζαρους Λέσβ. ἀκριβοντζαντζάλις Θράκ. (ΑΙν.) ἀκριβοτζαντζάνης Σύρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ οὐσ. τζάντζαλος.

Φιλάργυρος, γλίσχρος ἐνθ' ἄν.: Ἄδε, βρὲ ἀκριβοτζάτζαρε, ποῦ λυπᾶσαι νὰ φάς! Χίος. Εἶναι μὰ ἀκριβοτζαντζάνα! Σύρ. Συνών. ἀκριβάνθρωπος, ἀκριβατσίγγανος, ἀκριβοκαμένος, ἀκριβοκόπος, ἀκριβός Α 1 β, ἀκριβοχέρης, σφιχτοχέρης.

άκριβούτσικα ἐπίρρ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβούτσικος.

Ολίγον τι ἀκριβά.: Ἀκριβούτσικα πωλεῖ αὐτός. Τ' ἀγόρασε ἀκριβούτσικα τὰ παπούτσια.

άκριβούτσικος ἐπίθ. κοιν.

Υποκορ. τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός.

1) Ο δλίγον τι ὑπερτιμημένος κοιν.: Ἀκριβούτσικο εἶναι τὸ παννὶ ποῦ πῆρες. Ἀκριβούτσικο τὸ ἀγόρασες τὸ κρέας. Συνών. ἀκριβωτός. 2) Ο λίαν προσφιλής, ἀγαπητός, θωπευτικῶς Θράκ. (Σηλυβρ.) Μακεδ. κ.ἄ.: Ἀσμ. Μέρα ἡ μάννα μ' ἔχει μοναχή, | μοναχούτσικη κι ἀκριβούτσικη Σηλυβρ.

άκριβοχαιρέτισμα τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ οὐσ. χαιρέτισμα.

Συνήθως ἐν τῷ πληθ., προσρήσεις, χαιρετίσματα ἐγκάρδια: Ἀσμ.

Κι ἀκριβοχαιρετίσματα, πουλλάκι μ', ἀπὸ μένα.

άκριβοχαιρετῶ Κρήτ. —Λεξ. Κομ. Λάουνδ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀκριβά καὶ τοῦ ρ. χαιρετῶ. Ή λ. καὶ παρὰ Σομ.

Χαιρετῶ ἐγκαρδίως, μὲ ἀγάπην ἐνθ' ἄν.: Ἀκριβοχαιρέτα μού τονε Κρήτ.

άκριβοχαρίζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. ἀκριβά καὶ τοῦ ρ. χαρίζω.

Δωροῦμαί τι μετὰ χαρᾶς, μετὰ προθυμίας: Παροιμ. Ἀκριβοχαρίζω σού το καὶ γιαέρων παίρνω σού το (ἐπὶ τοῦ δωροῦντος ἡ παρέχοντός τι καὶ ἔπειτα μετανοοῦντος καὶ ἀπαιτοῦντος τὴν ἐπιστροφήν).

άκριβοχέρης δ, Λεξ. Γαζ. (λ. κνιπός) Περίδ. Ἡπάτ. —ΓΜαρκορ. Μικρὰ ταξίδ. 86 ἀκριβόχερος Λεξ. Κομ. Λάουνδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τοῦ οὐσ. χέρι. Ο τύπ. ἀκριβόχερος καὶ παρὰ Σομ.

Ο ἔχων ἀκριβό χέρι, φειδωλός, γλίσχρος ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἄλλ' ἄν ἡ τύχη ἐφάνηκε μαζί σου ἀκριβοχέρα ΓΜαρκορ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀκριβοτζάντζαλος, ἀντίθ. ἀνοιχτοχέρης, ἀπλοχέρης, σκορποχέρης.

άκριβώνω Χίος κ. ἀ. ἀκριβών-νω Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός.

Μετβ. πωλῶ εἰς μεγαλυτέραν ἥ πρότερον τιμήν, ὑπερτιμῶ Κύπρ.: Ἀκριβώσεις σήμ-μερα τὲς πατάτες. Καὶ ἀμτβ. πωλοῦμαι εἰς μεγαλυτέραν ἥ πρότερον τιμήν, ὑπερτιμῶμαι Κύπρ. Χίος: Ἀκριβώσεν πολλὰ τὸ σιτάριν Κύπρ. Ἐκριβώσε τὸ κρεμάσαι δὲν τρώγεται περὶ Χίος. Πβ. ἀκριβένω, ἀκριβεύω, ἀκριβιάζω, ἀκριβιζω.

άκριβως ἐπίρρ. λόγ. σύνηθ.

Τὸ ἀρχ. ἐπιρρ. ἀκριβῶς.

Μετ' ἀκριβείας: Σ αὐτὴ τὴν ὥρα ἀκριβῶς θὰ ἔρθω. Ἀκριβῶς αὐτὸν ἔλεγα - αὐτὸν ἐνοοῦσα κττ.

άκριβωτδες ἐπίθ. Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριβός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ωτός.

Ο δλίγον, δ κᾶπως ἀκριβός, ὑπερτιμημένος. Συνών. ἀκριβούτσικος 1.

άκριδα ἡ, κοιν. ἀκρίδα Λέσβ. Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἀκρίς.

1) Τὰ διάφορα εἰδη τῶν ἀκρίδων τῆς οἰκογενείας τῶν ἀκριδιδῶν (acrididae) μὲ μικρὰς τὰς κεραίας καὶ τῆς οἰκογενείας τῶν λοκουστιδῶν (locustidae) μὲ τὰς κεραίας μεγάλας, τῆς τάξεως τῶν δρυποπτέρων (orthoptera), τὰ γνωστὰ ἀδηφάγα ἐντομα μὲ μακρὰ λεπτὰ ἀκρα σύνηθ.: Φρ. Ἐπεσεν ἀκρίδα (ώς θεομηνία). Τρώει σὰν ἀκρίδα (ἐπὶ τοῦ πολυφάγου). Εἶναι μὰ ἀκρίδα (ἐπὶ τοῦ ἀρπακτικοῦ ἀνθρώπου) πολλαχ. Ἐγίνηκε σὰν ἀκρίδα (ἐπὶ τοῦ Ισχνοῦ) Κεφαλλ. Ἀκρίδες τρώεις καὶ δὲν παχαίνεις; (πρὸς Ισχνόν. Ή μεταφ. ἐκ τῆς τροφῆς Ιωάννου τοῦ Προδρόμου εἰκονιζομένου Ισχνοῦ) αὐτόθ. Πβ. ἀγριμούτσικα. 2) Ο γρύλλος τῆς οἰκογενείας τῶν γρυλλωδῶν (gryllidae) τῆς τάξεως τῶν δρυποπτέρων (orthoptera), δημοιος πρόδος ἀκρίδα Πελοπον. (Μεσσ.). [**]

άκριδάκι τό, πολλαχ.

Υποκορ. τοῦ οὐσ. ἀκρίδα.

1) Μικρὰ ἀκρίς πολλαχ. 2) Τὸ φυτὸν ἔχινωψ ὁ ἵξωδης (echinops viscosus) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae) μὲ τοὺς βλαστοὺς ἐδωδίμους. Συνών. ἀχινάγκαθο, κεφαλάγκαθο, μοσκοκανύλι, σταυράγκαθο, χαμωλεός. [**]

άκριδαρος δ, Πελοπον. (Μεσσ.) ἀκριδάρα ἡ, Πελοπον. (Μεσσ. Τριφυλ.).

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀκρίδα.

Η μεγάλη ἀκρίς ἐνθ' ἄν.: Τί ἀκριδάρα εἶναι αὐτή! Μεσσ.

